

taget en Skrivelse fra to store Centralorganisationer, Told- og Trafiketaternes Centralorganisation for Embedsklasserne og Centralorganisationen for Jernbane-, Post-, Telegraf- og Toldetaternes Tjenestemænd af Funktionærklasserne. Skrivelsen, der er dateret København, den 8. Oktober 1913, indeholder en Opfordring til Finansministeriet om at nedsætte en Kommission angaaende Statens Pensionsvæsen. Paa dette Tidspunkt var selvfølgelig dette Lovforslag allerede udarbejdet og skulde i Dag fremsættes i Folketinget, saaledes at det er ganske uafhængigt af denne Henvendelse. Denne gaar nu ganske vist kun ud paa at faa nedsat en Kommission; men det gøres gældende i Skrivelsen, at man ved en saadan Gennemgang og Lovordning af Pensionsvæsenet venter sig en Forbedring deraf, hvorimod Finanslovkommissionen jo ventede sig en Besparelse af en Lovordning. Kommissionens Opgave skulde imidlertid hverken være i og for sig at foreslaa en Besparelse eller en Forbedring, men skulde være en almindelig Underøgelse af Forholdet, og Opgaven skulde være den at faa tilvejebragt Ensartethed i Reglerne. Kommissionen skulde ikke afgøre, om det er for meget eller for lidt, der udgives til Pensionsvæsenet; dette maa det naturligtvis til sidst være Regeringens og Rigsdagens Sag at tage Bestemmelse om. Jeg mener det rigtigt at sige dette udtrykkeligt, efter at denne Henvendelse er kommet, for at man ikke skal vente sig andet af Kommissionen end det, dens Opgave gaar ud paa. Det er jo muligt, at Kommissionen kommer til et Resultat, som gaar i den Retning, som Centralorganisationerne ønsker — det kan jeg ikke vide noget om, især da jeg jo ikke ved, om Rigsdagen overhovedet vil gaa med til Nedsættelse af en Kommission. Men foreløbig ligger det Spørgsmaal, om der herigennem skulde tilvejebringes en Forbedring af selve Pensionerne, ganske udenfor Kommissionens Opgave.

Saa har jeg endnu to mindre Lovforslag at fremsætte. Det ene er *Forslag til Lov om Toldvæsenets Kontorudgifter*. Loven om Toldvæsenets Kontorudgifter skal efter de almindelige Regler for Love om Godtgørelse for Kontorhold, og som det er bestemt i Loven af 26. Marts 1870, revideres hvert 5te Aar. I Kontorholdsloven for Toldvæsenet af 30. April 1909, hvis første 3 Paragraffer omfatter selve Kontorholdet, er der sket et Brud paa de almindelige Principper for Kontorholdsgodtgørelse. Alle andre Steder er det

saaledes, at Embedsmanden faar en bestemt Sum til Kontorhold, og hvad han bruger mere, maa han selv betale, og hvad han bruger mindre, har han Lov til at beholde; men for Toldvæsenets Vedkommende er det saaledes, at der tiltaas en Sum, og hvis den ikke slaar til, ydes der af Staten et Tilskud til Kontorholdet ved en Bevilling paa Tillægsbevillingsloven, medens der, hvis der er noget tilovers af den bevilgede Sum, skal finde Tilbagebetaling Sted til Statskassen. Under disse Omstændigheder er der ingen Grund til vedblivende at have den Regel i Kontorholdsloven, at den skal forelægges til Revision hvert femte Aar, og det foreslaas derfor i Forslagets § 1, at Toldvæsenets Kontorudgifter fastsættes fremtidig paa Finansloven.

Tilbage har jeg endelig at fremsætte *Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifter paa St. Thomas og St. Jan*. Det blev fremsat i sidste Samling af min ærede Forgænger, kom til første Behandling og gik i Udvalg, men kom ikke tilbage derfra. Jeg vil nu anbefale det høje Ting at genoptage dets Behandling i Aar. Forslaget har, som det skulde, været til Behandling i Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan og er derfra kommet tilbage med nogle faa Ændringer, som er indførte i Lovforslaget med Undtagelse af en enkelt redaktionel Ændring, og desuden er der i Lovforslaget gjort enkelte redaktionelle Forandringer, som ikke er af videre Betydning. Jeg skal ogsaa anbefale dette Lovforslag til Fremme i dette høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for at forelægge et i Gaar anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Andreasen): Det Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge for det høje Ting, angaar *militære Befalingsmænds kommunale Skattepligt*. Et Lovforslag ligelydende med dette blev af mig paa egne og flere Medlemmers Vegne forelagt her i Tinget i Samlingerne 1910—11, 1911—12 og 1912—13, men naaede ikke at blive fremmet, idet et Flertal indenfor de Udvalg, der i de paagældende Samlinger fik Sagen til Behandling, aabenbart var imod Lovforslagets Hovedbestemmelse. Lovforslaget gaar ud paa at ophæve det Privilegium, der bestaar med Hensyn til de militære Befalingsmænds kommunale Beskat-